

Waar ben je nu?

Geplaatst op [7 november 2011](#) door [Jan van Damme](#) op <http://www.pzc.nl/blog/zeelandboeken/>

In alle hectiek van de laatste weken heb ik een aantal boeken even moeten parkeren. Zoals dit van predikant Wim Jansen: *Waar ben je nu? – over de dood van onze dierbaren*. Het werd begin september al in Middelburg gepresenteerd. Maar, troost ik me, het onderwerp is tijdloos. Want de dood zal nooit uit ons leven verdwijnen.

Eerst even de Zeeuwse link. Wim Jansen woont in Vlissingen en is predikant voor de Protestantse Kerk Nederland in Brouwershaven en voor de Vrijzinnig Hervormden in Delft. Hij is, wat ik met alle respect noem, een schrijvende dominee. Ik gebruik tekst van zijn eigen site, om hem te introduceren: „Ik ben Wim (Willem Pieter) Jansen (1950), predikant voor de vrijzinnige vleugel van de Protestantse Kerk Nederland. Ik ben getrouwd met Eliane en we hebben samen vier kinderen en vier kleinkinderen. Lange tijd ben ik werkzaam geweest in het onderwijs. Ik heb naast mijn werk theologie gestudeerd en ben uiteindelijk predikant geworden, op dit moment in Brouwershaven en in Delft, die ik beide op afstand bedien omdat ik in Vlissingen woon. Ik meen te mogen zeggen dat ik ervaring heb op velerlei terrein. Zo heb ik op verschillende scholen en in uiteenlopende typen onderwijs gewerkt, van basisschool, via VMBO, MBO, HAVO, VWO tot HBO (Pabo). In het pastoraat heb ik kerkelijke gemeentes in allerlei kleuren en gestalten, op het platteland en in de stad, mogen dienen en daarbij intensief met mensen meegeleefd in de hoogten en diepten van hun leven, in het bijzonder wat stervensbegeleiding, uitvaart en nazorg betreft. Ook en vooral in mijn persoonlijke leven is mij het nodige overkomen, om te beginnen een bijzondere liefde, maar ook ziektes, van depressie tot hartinfarct.

Als echte Godzoeker van jongs af aan heb ik in het geloof een diep doorleefde ontwikkeling doorgemaakt, die uitgemond is in de mystiek. Niet vanuit de theologie maar vanuit al deze levenservaring probeer ik iets voor anderen te betekenen in pastoraat en geschrift. Ik ben vooral predikant geworden omdat ik mensen bij wil staan op de scharnierpunten van hun leven. Bijvoorbeeld als er liefde gevierd mag worden, maar ook in de confrontatie met de dood. Ik heb ervaren dat ik in staat ben om mensen te gidsen door de vaak verwarrende gevoelens in de hoogtepunten en dieptepunten van het leven. Een grote passie van me is schrijven. Mijn laatste boek, *Waar ben je nu?*, is geschreven voor een ieder die een dierbare verloor aan de dood en zoekt naar helderheid in de verwarrende visies op de dood.”

Zo'n tekst laat wat mij betreft weinig aan duidelijkheid te wensen over: hier spreekt iemand die ervaring heeft in het onderwijs en in het schrijven. Jansen deed mee in de bundel *Bricolage en Bezieling – over jongeren, cultuur en religie* met het essay 'Aangeraakt door het heilige'. En hij schreef het boek *Voorbij de leegte – een spiritualiteit zonder godsdienst* (2008).

Zijn nieuwste boek zal ieder voor zich moeten ervaren. Ja, ik gebruik het woord ervaren. Omdat er grote kwesties worden aangeroerd op een manier, die zelfs 'aardse' lezers kan aanspreken. Ik spreek in deze uiteraard alleen voor mezelf. Pagina 51: „Ik ervaar troost in het besef dat ik toebehoor aan het *aardse*

leven.” Okay, denk ik dan, dat kan ik wel onderschrijven. Wat niet wegneemt dat er ook wel mystiek in het boek zit, waar ik als aardse lezer te lang over moet nadenken. Pagina 73: „Laat ik eens rijmen: Brahman is de transcendente exponent, Atman de immanente correspondent.”

‘Brief aan mijn gestorven makker’ is de introductie van het boek. Historicus Jaco Schouwenaar (1951-2010) is de gestorven (verongelukte) makker, het boek is aan hem opgedragen. Jansen schrijft: „Het is flauw om te zeggen, maar ik mis je. Ik had nog zoveel met je willen bespreken. We waren nog lang niet klaar. Natuurlijk heb ik dat weer niet beseft toen je nog leefde. Het was zo vanzelfsprekend dat je er was. Dat je geregeld belde of mailde, dat we afspraken maakten om te wandelen en in de kroeg bij te praten. Dat we filosofeerden en onze hartsgeheimen deelden. Het was zo gewoon dat ik het natuurlijk weer niet op waarde heb geschat. Zo gaat het altijd. En ik heb er, vrees ik, niet van geleerd.”

Dat is nou een tekst die me zeker aanspreekt. ‘Zo gaat het altijd en ik heb er niet van geleerd.’ Het is niet anders. Kortom: ik denk dat lezers, die nu en dan een gedachte aan leven (en dus dood) wijden, hier een mooi boek aan hebben.

Wim Jansen: Waar ben je nu?, over de dood van onze dierbaren – Uitgeverij Skandalon, 122 pagina’s, 12,95 euro, ISBN 978-94-90708-26-9.

Over Jan van Damme

Jan van Damme, geboren in Oostburg, 1956. Ik heb geschiedenis gestudeerd aan de Katholieke Universiteit van Nijmegen: 1975-1983. Tijdens mijn studie werkte ik part-time op het Zeeuws Documentatie Centrum van de Provinciale Bibliotheek in Middelburg. In 1980 begon ik als freelancer voor de Provinciale Zeeuwse Courant (PZC) te werken in Zeeuws-Vlaanderen. Sinds 1984 ben ik in vaste dienst van de PZC. Eerst als regioverslaggever, vanaf 1986 als algemeen verslaggever met speciale aandacht voor provinciepolitiek, onderwijs, cultuur en historie. Na 1990 heb ik eindredactie- en coördinatiewerk gedaan, en ben ik chef van de afdeling bijlagen geweest (1994-2005). De laatste jaren combineer ik algemene verslaggeving met coördinatie van bijlagen. Voor de PZC heb ik de afgelopen 25 jaar vele auteurs geïnterviewd en boeken besproken.